

פחה שתחילה היתר רק אלה על פיעים מאלל איסור
מוסבת נשר ושומן וא"כ כל משהו ומשהו שמוסיף תמיד
קמח קמח נטל נשר היתר שמתחילה קודם הפיעים כמ"ש
נכרה וגשר הנמלל נשנת וליכא כאן איסור כלל
אך זהו דבר שנתנעל אלל דבר שאין לו ניעול אפילו
נמשהו לא שייך האל עמאל וא"כ דכלל אסורי
אף שנתמעה נאיסר מה נכך קמח קמח נטל אלל
נשנתמעה נכרשני ע"ז דאפילו נמשהו לא נעיל דכתיב
לא ירצק בירך מאומה וכו' וא"כ דלא שייך ניעול אסור
דע"י פיעים תוס' אסור דלא נעיל ואוסר כל הנמעה
וא"כ
אך זה תלי' במהלוקת הרא"ש ופוסקי' אי אמרינן
נאיסר שנתנעלו ונתיבם עליו הוצ' וניעור
דלם אמרינן הוצ' וניעור א"כ נהמה כחשה שפ"י פיעים
איסור השמיכה עד שתיסבת מרונה על עיקר אף שקמח
קמח נטל ח"מ סיכו הוצ' וניעור ואין כאן ניעול שמוסבת
חכ טוס איסור מרונה מעיקר המנטל והנה אמרינן
נמשהו דשקלי' ת"ק ס"ל כהני' אין היינו' נשקלי' אחר
רינ' כהני' דורשי' מקרא זה וכל מכהת כהן כליל תהי'
אם עימר ושתי להם ולחם הפנים קרוב משלנו וא"כ נאכל
והקשה המשנה למלך הא שקלי' כהני' נעילי' בשל ישראל
ומתרי' דאטו לא עסקינן דלפעמי' ישקלו כהני' נראשון
שקלהם ואלה"כ ישקלו ישראל' וא"כ כל שקל שנת ללשבת
למקום ששקלי' כהני' מוכהי' מקדם קמח קמח נטל וסרי
הכל בשל כהני' ושכיר קשה איך יהי' מכהת עומר וכו'
נאכל איך הם אמרינן הוצ' וניעור עדין לא קשה חיד
דס"ף שיהי' שקלו ישראל מרונ' וחיורי' וניעורי' מנעלי'
לשל כהני' וא"ש והוא החליט טעם ארי גסר חשום
דנמטס נאיסור ככ"ל וקשה הא ראשון ראשון נטל ונ"ל
הוצ' וניעור רק קשה מכל"ל הך סגרא ולזה מצינו רא'י
אחרן אוכל כל קרננות דייקא לפי' עומר ושתי להם
ויאל מחמו מאלל דכתי' זה קרנן אחרן וכו' כליל תהי'
וקשה הא קיימ' ל' להלכה וכמ"ש הרמב"ם דכהנים היינו'
נשקלי' ואיך מכהתם נאכלת ונ"ל דנעלי' ברוב ה' לפעמי'
סכהני' שוקלי' נראשון ונ"ל הוצ' וניעור א"כ שכיר סארי'
אסיר דנ"ף קמח קמח וטל ח"מ הוצ' וניעור וא"כ

ודוק

ונשוב לפיכך הכ"ל אשר נעזר ס"ף המשנה
נתיילתו עם מאומתי קורין שחע נערינית
וכ"כ התי"ט ע"ש ונרא' דננח' אמרינן לחם פתח נערנית
נרישא ומשני דכתי' נשכנך ונקומך וא"ל דכתי' ויהי ערב
ויהי בוקר ותמושו המפורשי' דקארי לי' מה קארי איך

שניהם בזה שחשו חזלי קדימה זמני' . אמנם צתי' שני ס"ל להנמי' דיליף מדריתא של עולם דהי' קדימה זמני' לערב וכדעת המדרש דסדר הזמני' קודם לכן ונאמח גיהנם לא נברא בשני דהא שני יש לו שלשום רק לכך לא באמר כי טוב חכמי מחלוקת וזהו אין כלי מהזיק ברכה אלא שלום דלולי כן אין טוב ואיך יב' ברכה נדבר גלמי טוב *

ורבה פ"ג נש"י עולמו' יש כלי' אהרת בשגבין נח"ש רשי' צטיר השירי' והן דברי שמדש חזית האלף לך שלמה ומחתי' לנוטרי' מרי' עתירי' א"ה לשלם כל מה שאכלו מישראל וצתי' קודש ישראל לה' ומה האוכל קודש משלם הומש אף א"ה ישלמו חומש וזהו חלפים לנוטרי' מריו עכ"ל ומקשי' הא קיח"ל חומש' מלגלו ולא מלגל וא"כ יש כאן חומש מאלף מחתי' ומחשיך ולא סמטין גרידא והכתיב המפורשי' נל"ע *

אבל הענין נח"ש אש"ך צלכו' הלא דשיעור הלא מ"ג בנים והומש וכתב דהלא נמנין מ"ג וא' דהלא מורה על חומש דמרת' חומש יש ה' נס"ף הלא שהרי א"ל ליכתוב ה' נמנין מ"ג אלא נמינת הלא שהרי כשתק' צידך מנין ה' ישאר מנין ל"ה וארי הלא עכ"ל ולרעתי' כוונתו הוא כך נח"ש נפסיק ויקרא שמו צית אל ואולם שם הספיר לוח לראשונה וספי' דמה ציקס הספיק לפורות לנו שם מקדים וגם למה נקרא לוח *

אבל ידוע מ"ש נמדרש דאברהם קראו אר ויחזק שדה ויעקב צית והענין כי המה השנו כי מקום מק"ש לה' לרנן קדושתו כי שם נגלו אלפי' אינו ראוי לישב אדם רק לשירידי אשר ה' קראו וגם זה צומן מחמתי' כאשר הוא באמת קדוש ק"ק וכן השנו בכל הניצ' ונכך קראו אר ושדה מונדל חיש צני אדם ואיך יעבור צו אדם במקום כורא כזה אמנם יעקב שיען שם השיג צרם"ק שזה יהי' צית לכל צוא שם ושם יקנל ה' תפילתו כי זה שער שמים וכן שלמה אמר חמי' נכרי-יכול לצוא לשפ"ך שימו למי ה' ולכך קראו יעקב צית מקום מוכן לצני אדם ליואל ונא שמה שצנו הסידיו מרשי' צית * ואכה ידוע צשרשי' לרד"ק וקינקרדאנליוס כי ל"ז שורשו ננדל מגזית אל יליזו מחנר עינך וכלושים וכו' וזהו פי' הספיק ויקרא שמו צית אל היינו יעקב שהוא חרגש נכנואש שיהי' מקום לצני אדם שמה יצואו ולכך קראו צית אל ואולם בראשונה השנו שהוא מקום לרצ קדושתו ננדל חזני אדם ולכך קראו לוח לראשונה כי לוח פי' ננדל כי השצחו היות ננדל חזני אדם לרצ קדושתו ולכך לוח שפירושו ננדל ולכך מקום שאין מלאך שחוט שולט קרוי לוח לשיתו ננדל משארי ערי יסוג וננדל

מסטר' דחסאב' והנה המדקדקי' כתבו צילה ששרשו חילול שהוא מגזירות חילול שנת והיינו שמהלי' שנת וכן הלא סכרשת מעיסה הגרולה מחלשת העיסה השיעור כמות' שהוא מחנר חילול ולכך נקרא חלה ואולם הלא נמנין מ"ג וא"כ קשה הלא הוא מורה על הפרשתו מעיסה בגרם דחוקה יותר כלות לקרותו לוח שהוא פי' ננדל שהוא ננדל מעיסה והעיסה חולין וחלה תרומה והשם זה יתכן בכל אופן יותר מחלם שהוא חלה המורה על הנדל והפרשה ולוח ג"כ נמנין מ"ג כמו חלה ועכ"ל ולכך נקרא חלה כי צריך צי' ה' להורת על חומש ציה' וכשיתן צו ה' הי' צריך ע"כ אותיות הנצארת ל"ה לאשלים למנין מ"ג ולא סני נאופן אחר כי אין נשום חיצה שרש יותר מ"ג אותיות כנודע ולכך נקרא חלה וכן דברי' מכווני' נש"ך דוק ותשכח כי דברי' מכווני' בדבריו ורני' התרו למרש דברי' הש"ך נאופכי' שוכי' וילאו למצוא כתת הפרתו ולמ"ש פשוט וכחון כי האיל וקרוי חלה ולא לוח ע"כ דה' מורה על חומש ציה' דדוק *

אמנם צנוף הדבר הוא לפי הכמת המצטא ידוע כי כל אותיות אהוי הם נברות צתנועת גדולות שלכניהם לכן הרבה פעמים כתב צתירה בער וקרינן בערם צה"א כי הקמץ שתתם הריש מורה על ה' ולכך א"צ לכתוב ה"א אמנם הי"א שכתבנו מורה על יותר הנרה ודגשת המצטא ולכך הלא אלו כתיב רק הל וקמץ תחת הלמד הי' נקרא חלה צה' שהוא במספר מ"ג אמנם ההי"א באה להורת על הנרת המצטא שהוא חרמז על ההומש *

וענין חומש יונן יותר כי ידוע כי האותיות נהלקו' ל"ה מוצאו' אהס"ע מחגרון וכו' וכבר כתבו צעלי מצטא כי אעפ"כ צריך עזר מן שאר מקוים מוצאו' לצעות אותן רק אלו מקומו' מוצאו' הן העיקרי' ולא באמת לדבר הי"א צריך כל מוצאו' אנל להכרה הי"א ציותר צמצע' עד שהיא צמחיק ומורגש יותר לזה א"צ רק מוצא מקומו' לצר שהוא חגרון וזה פשוט * ולכך חלה שיש צה' ה' תוספו' למחיק והמחיק הוא רק ממוציא אחר שהוא אחר מהמשה מוצאו' הרי מורה על חלק חמישי שהוא מוצא אחד מה' מוצאו' ולכך המחיק מורה על חמשי' * וכן צמועל צקודש שהוא מוגם צשם הויה צה' כי שם ה' נקרא על הקודש בכלל ואותיות הוי"ה תחת הויו קמץ מורה על ה' וה' אחרונה נכתב למחיק ומוצא מורה על תוספת חומש כי ה' אחרונה נוספת למחיק צעלמא כי קמץ הויו מורה על ה' ולכך חמישתו יוסף עליו וכבר נודע כי מן ג' אותיות ראשונ' של השם נפתעף ה' והוא כי אותיות יו"ו חסברס ו"ו ורניע

ורביע מהן הוא ה' כי אחד בלתי מתחלק כנודע והוא אלה
 ד' נשם והיה ה' שרביעי' מן ג' אותיות הוא ה' ולהיות
 כי חלק מן אחד שנוסף על עשרים ג' כ' מגיע קצת לה'
 לכך ה' אחרונה נשם נקודה כסיע לבד להורת על מעט
 נוסף על הסומם ולכך אחרו צפודין חומש שא"ל למלם
 שלא יהי' צו דבר יותר מהחומש כמנואר צנ"ח כ' הזהב ע"ש
 והוא הדבר כי יש צו חלק אחד מהאחד הצלתי מתחלק והוא
 שתוספו' כי עיקר השם ג' אותיות כמ"ש וה' נכתב לתוספו'
 בעלמא והוא והמשינו יוסף עליו ולכך ג' אבות ד' אחרות
 כי ד' כפק חגו תלת הכל' וכן ציטות אעפ"י שיוחסין
 היסודו' לארבע מ"מ שרשן רק ג' חיס א"ל עמר ויסוד
 רביעי רוח כפק מניסין צהתערנו' חלקי' יסודו' הכל'
 וכן הדבר צה' אחרונה לכך קראו רוח חלקי' רוח הקודש
 והנן - והנה ידוע כי עכשיו השם הוא י"ה והג' שמי' ו"ה
 אצל לע"ל יהי' השם שום והג' אחרונה ג' כ' י"ה יהי' שמו
 חסו ציוס שהוא יהי' ה' אחד כי לע"ל יהי' פחת וי"ו יו"ד
 וא"כ ג' אותיות יהי' צחכפרס כ"ה אם אפה לוקה תוספו'
 ה' שהוא ה' אחרונה אינו חומשא מלגאו כי הוא יותר
 מששה רק הוא חומשא מלצר כי מלצר צה"ה ה' החומש
 ולע"ל יהי' ה' אחרונה חומשא מלצר ולכך עכשיו החומש
 מלגאו השכינה שהיא ה' אחרונה כספרת היופיו מלגאו
 מבימי אצל לע"ל יהי' מלצר וראה כל העם את כבוד ה'
 ונגלה כבוד ה' לעין כל בשר והנן - וא"כ לע"ל יהי' חומשא
 מלצר ולכך האומת שישלמו מה שמעלו נקודש לע"ל ולא
 יהי' חומשא מלצר לכך לא ישלמו לאלף רק מאתי' כדון
 חומשא לנר ולכך כתי' מאתים לנוערי' פריו וא"ש

אוצר החכמה

וזהנה זה שתוספו' הוא ה' אחרונה חומשא מלגאו וכן
 ענין ש"י עולמו' כי כל מה שאדם זוכה בעבודתו
 ש' מוסף לו שבר צתיספו' נדכה כי מה שיה מרונה ואם
 צהטא חמישתי יוסף עליו סכ"ש נשבר שהקנ"ה מוסף חומש
 זלנך כתיב עשר לעשרנו צחומש כי כך צרכנו של השם
 צתיספו' חומש * והנה רמ"ה חזית עשה יש וכל מלכות
 קובה עולם אחד כי כל מצוה עולם צפ"ע והנה אם תוסף
 חומש לרמ"ה והיינו חומש מלגאו שהוא חלק רביעי' הימנו
 הוא ס"צ וזיק אותם לרמ"ה עולה ש"י והוא ש"י עולמת
 שינקלו צדיקי' שומרי מצות ה' והנה חמשה ספרי' בתורה
 זמורה שנע"פ הוא צנחית תוספ' שהוא כלל ולימודי'
 כוספי' על תורה שנכתב ותוספת חמש ולכך חמשה ששה
 ספרי' רק קשה אם תוספו' מלגאו יהי' יותר מששה אומם
 לע"ל יהי' השם שלום והיינו כמ"ש חזי אחרונה כמוראשוכ'
 יהי' ואז יהי' תוספו' מלצר כמ"ש

וזהו אמרם אין כלי מחזיק נדכה אלא שלום והיינו

כשהי' השם צלילות כדכתיב יהי' השם אחד והיי'
 אחדות גמור חזי' שני' כנראשונה והמשניות הם חורין
 על לע"ל ואז אין חומש אלא מלצר ועכשיו ד' ספרי'
 הם עם חכ"ך וחומש מלגאו מן כ"ד הוא ששה וכן ש"ס
 משנה אצל לע"ל לא יהי' רק ספר חשה כמ"ש הרמז"ס
 ויהי' משניות חומש מלצר והוא אין כלי מחזיק נדכה אלא
 שלום והיינו כשהשם צלילות זה יהי' לע"ל וע"ז נתקן
 משניות ולכך סליקא לך כל שחא ספרי משנה דאין לך
 יותר מהצורך דלע"ל יהי' חומשא מלצר

וכן

הפרקי אבות מיוסדי' חמשה כנגד ה' ספרי' בתורה
 אצל פרק שבו חכמי' הוא תוספו' בחומשא דלצר
 כמו משניות ככ"ל והוא אמרם שבו חכמי' צלשון משנה
 וחזק * ודע כי לכל מדרגות צריך עשרה כאמרם ונקדשתי
 צפוך עשרה כי כל צי' עשרה שכינותי שרי' והוא כי בכל
 יש יוד מדרגו' כמ"ש הרמז"ס צמדע יוד גלגלי' יוד כחות
 מלאכי' יוד מאמר' יוד דברות עשר קדושת וכן כולם כי
 הכל צפער צחיות וכמ"ש כי העלולי' כולם געללו מיוצר
 אחד ואף שהם עלולי' רבי' מ"מ מתדבק' ציוצר אחד ולכך
 הוא צחיותו' אחד חמש אצל העלולי' הם צחיותו' אחד אצל
 צרצוי' והוא עשרה כי עשרה ג' כ' אחד כנודע צחכות
 ספרי' א' רק אחד יחיד באחדות ועשר צרצוי' והנן כי הם
 עשרה וס' צני' לאחד כי אהיתם באחד יוצר הכל צרוך
 שמו * ואמרינן צעירונין כי העלם כולו צורת תקן
 והתורה גדולה מכל העולם שלשה אלפי' ושני מאות עיין
 שם צפ"צ דעירובין דף ק"א ע"א וא"כ ככלל בתורה
 שלשה אלפי' וצ' מאות עולמת והם ל"ג כתיבות חכמה כי
 כל כתיב כלול מחמה כפל עשר פעמי' עשר והם ל"ג כתיבות
 חכמה שאם שלשה אלפי' שני מאות שעירו והוא כתיבות
 חכמה אצל כד' אחרו' ה"ל ותפסרוהו מעט מאלקי' כי
 צדין שערי צדקה שער אחד לא תשיג שום צרי' וכן הדבר
 צל"ג כתיבות כי כתיב אחד לא ישיג שום צרי' ועלזה נאמר
 כתיב לא ידע עיט ולא שזפתו עין רואה ונשאלו שלשה
 אלפי' ומאה ואם תחלק אותם ליוד צדיקי' כי הם צחיותו'
 מתחלקו' ליוד יגיע לכל צדיק ש"י עולמת והוא המכוון
 צנח' צפ"י עולמת לכל אחד חלק עשירו' מצחיותו' התורה
 וכתובות האמת ה' ידריכו צנחית אמת ומעגלי' ציק למען
 שמו ויחלל ארץ דעה כמים יסם חכמי' ואם אמרינן שניתן
 לכל צדיק חלקו צפ"ע הוא שאין מדרגה של זה בזה ולמען
 לא יהי' ח"ו קבלה ותחד' ולכך כל צדיק כמרד בעולמו
 ואמר כל א' כחם מהופתו של הנירו כי גנוס מעל גנוס
 שומר

וזהו אמרם על"מם שהקנ"ס מחזיל לכל צדיק ציפד

עולמו'